

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

V. Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Jac. 4. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

id facile adverti posse. Vide, in quam partem inclinet. Cum arbor secatur, in quam partem hæc cadit? in illam utique, in quam propendet. Si versus Austrum inclinet, cadet ad Austrum; sin ad Aquilonem pendeat, cadet ad Aquilonem. Tu semper ad Aquilonem propensus es, & speras tamen, cum fueris excisus, cadere ad

Austrum? O quanto te invenies alio quando errore deceptum!

3. Considera, si velis, adhuc tempus superesse, ut bene te flectas, saltem cum violentiâ, quam tibi facias. Sed ne cuncteris, quia arbori compararis. Quis ignorat, istam senescentem augere cum ætate duritiem? Nunquam satis capies, quantum in morte possit vis habuiss contracti seu boni seu mali.

V.

DEUS superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Jac. 4. 6.

1. Considera, qui sint illi, quibus nos solemus resistere. Illi sunt, qui nostra nobis eripere contendunt. Cum aliquis injustè tollere vult nobis vitam, aut honorem, aut opes: tunc enim verò totis viribus illi nos opponimus. Unde nunc facile intelliges, cur dicatur Dominus resistere superbis: *superbis resistit*. Quia superbi auferre volunt, quod est DEI. O quàm infamis es prædo, si vel propter opes, quas possides, vel propter scientiam, aut sapientiam, aut facundiam, vel propter ipsum Virtutis exercitium superbis, & alios contemnis, tibi ipsi blandiris, te ostentas, tibi places in tam variâ & multiplici tui specie. Quidquid in te notas boni, nonne totum est ex DEI munere? *Quid habes, quod non accepisti?* Et si DEI donum est, cur extolleris, quasi tuum id esset meritum? *si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis?* Ita est, ad virtutis actus etiam tu concurris liberi arbitrij vigore. Sed hunc ipsum concursum DEO debes in acceptis, quia

ille facit, ut concurras, etiam quoad libertatis modum, qui tibi tribuitur. *DEUS est, qui operatur in te velle*. Nonne & corpus concurret ad exercitium videndi, saltandi, digladiandi, & ad eò immodicè garrandi? & tamen dementia foret, si horum quidquam tribueret sibi, non animâ, a quâ regitur. Nunc vide, quid sit arbitrium liberum sine gratiâ Divinâ. Corpus est sine animâ. Nihil potest, & etsi nihil possit, potest peccare, potest perdere se ipsum, potest perire. Beatum te, si penitus te immiseris in hanc penetrandam veritatem. Quotopere te confundent tot furta, quæ adversus DEUM tuum quotidie patrâsti.

2. Considera, quam obcausam dicatur DEUS humilibus dare gratiam, gemmam ad eò pretiosam. Quia novit se illam deponere in fidis manibus. Humiles sunt Depositarij fideles, non auferunt, non usurpant, non se loquuntur ex his, quæ non acceperunt nisi in obsequium ejus Domini, qui dedit. Unde libentissimè dat humilibus

bus

bus omnes divitias, & emittit fontes in
convallibus; non ignarus omnia redi-
tura ad thesaurum domesticum, & flu-
mina illa non hærere in vallibus, sed
in mare redundare. O quàm æquum
est Dominum suæ gloriæ esse Zelato-
rem! omnibus incumbit studium Ve-
ritatis. Si DEUS tibi tribuere vellet
vel minimam gloriæ suæ portionem,
mendax foret. Hinc est, quod tan-
tùm DEO placeas, quantum te humi-
lias, quia dicis veritatem.

3. Considera, cùm arduum quod-
dam negotium, quod redundet in ho-
norem Divinum, suscipis, curandum es-
se, ut hac cogitatione priùs te exerceas:
DEVS superbis resistit, humilibus au-
tem dat gratiam. Oportet scilicet tan-

tisper colligere te ipsum, cognoscere
propriam nihilum, debilitatem tuam,
ignorantiam, & culpas tuas, teque de
his animitus arguere coram DEO:
tum persuadere tibi ipsi, idcirco pla-
citurum DEO operari tecum, quia
tantò magis apparebit ipsum esse so-
lum, qui operatur. Numquid ipse
est, qui ostendit divitias gloriæ suæ in va-
sa misericordiæ, hoc est, in instrumen-
ta præ alijs misera & maligna, idèoque
per meram misericordiam suam electa?
Hac igitur vivâ animatus fiducia gene-
rosè aggredere difficultates, quæ ter-
rent, securus, etsi te ipso vincere illas
nequeas, victurum tamen, quia tecum
habes omnipotentem: Eris omnipotens
contra hostes tuos.

VI.

Idem Dominus omnium dives in omnes, qui invocans illum.
Rom. 10. 12.

Considera, quantum solatij affer-
re debeant verba ista. Dominus
est æqualis omnium Dominus. *Idem*
Dominus omnium. Omnes vocat, om-
nes recipit, omnes amplectitur, &
ex æquo se benevolum omnibus exhibet.
Et hinc cernis, quomodo vix na-
tus, talis, qualis revera est, æqualis
omnibus velit apparere, *Rex omnis ter-
ræ DEVS*, dum ad pedes suos admit-
tit tam vicinos, quàm procul positos,
Judæos & Gentiles, pastores, & prin-
cipes, idiotas, & sapientes, simplicis-
simos quosque & sagacissimos, perin-
de grata habet inopum tributa è lacte,
ac divitum ex auro. Quid igitur tu

formidas? si hic Dominus est idem
Dominus omnium, consequens est, ut
sit etiam tuus. Unde de te quoque
cogitabit, tibi quoque providebit, ti-
bi se monstrabit herum propitium,
modò illum non asperneris. Sed
hoc sanè periculum est, ne etiam ejus
famularum erubescas, dum Regem
tuum in stabulo intueris. Imò verò si
unquam aliàs nunc porissimum devotè
ad ejus pedes te prosterne cum sanctis
regibus, & tibi fastum tuum demitte.
Nam si ipse Majestatem suam posuit,
gratiâ tui posuit, nempe ut faciliùs illi
posses propinquare, illi loqui, illum
habere in potestate, illi commendare

te